

kommunen endnu ikke har modtaget en underretning om disse børn. For at sikre en tidlig indsats præciseres det derfor, at kommunen har pligt til at overveje, om der skal foretages en § 38-undersøgelse af eventuelle andre børn i familien.

Herudover foreslås en udvidelse af mulighederne for at belyse sagen, når det ikke er muligt at opnå forældrenes samtykke til en undersøgelse.

Måltrettet indsats for de store børn

Det foreslås, at undersøgelser efter § 38 af unge over 15 år skal afdække de særlige forhold, der gør sig gældende i forhold til denne aldersgruppe, og som skal indgå ved valg af foranstaltning efter § 40 og § 62 a. SFI's forskningsoversigt »Anbringelser af børn og unge uden for hjemmet« fra 2003 peger på, at mange anbringelser af store børn bryder sammen og derfor skaber meget usammenhængende forløb for de unge. Dette kan forværre problemerne, f.eks. ødelægges de unges muligheder for at få en stabil skolegang og varig tilknytning til venner og kammerater, der netop spiller en vigtig rolle for de større børn.

Undersøgelsen skal derfor afdække de særlige forhold, der gør sig gældende for denne aldersgruppe, for at give grundlag for at løse problemerne i nærmiljøet og gøre brug af de ressourcer, der findes her.

Samtidig foreslås det at fremhæve kommunernes muligheder for at tilbyde en indsats i nærmiljøet i form af egne værelser, bostøtte-steder m.v. ved at udskille disse former for anbringelsessteder fra plejefamiliebegrebet i § 49. En indsats eller en anbringelse i nærmiljøet kombineret med relevant støtte kan således være en fordel, især for de unge, som ikke har særlige behandlingskrævende problemer.

Der vil imidlertid fortsat være større børn, for hvem den bedste løsning vil være en anbringelse uden for hjemmet væk fra nærmiljøet. Nogle unge har således på grund af kriminalitet, overgreb fra forældrene eller andre forhold bedst af at komme væk fra nærmiljøet. I disse tilfælde skal der fra starten vælges en anbringelse.

3.3 Inddragelse

Inddragelse af barnet, familien og netværket er et vigtigt tema i lovforslaget - både for at fremme en god proces omkring den sociale indsats og for at sikre, at sagen belyses bedst muligt. Inddragelsen af familie og netværk understreges, fordi det er centralt for at sikre barnets behov bedst muligt - ikke fordi der skal tages mere hensyn til familien og forældrene på bekostning af barnet.

Inddragelse af barnet

Det er problematisk, hvis børn ikke inddrages i deres egne sager, bl.a. fordi der kan gå væsentlige oplysninger tabt, hvis sagsbehandleren ikke selv taler med barnet eller den unge. Samtidig er det vigtigt, at der bliver taget hensyn til barnets eller den unges egen opfattelse af situationen.

Efter den gældende § 58 skal kommunen tale med barnet, inden den beslutter at iværksætte foranstaltninger, og inden der træffes afgørelse om at hjemgive et barn eller en ung fra en anbringelse. Men i forhold til andre vigtige afgørelser er der ikke krav om at høre barnet eller den unge. Med reformen ønskes det, at barnet eller den unge får en mere central placering i sagsbehandlingen. Derfor foreslås det at ændre § 58, så kommunen får pligt til at have en samtale med barnet eller den unge, inden der efter servicelovens kapitel 8 træffes afgørelser, som berører dem. Det vil bl.a. være afgørelser om samvær under anbringelse, ophør af forebyggende foranstaltninger og valg af anbringelsessted.

Reformen sikrer i øvrigt børn og unges retssikkerhed ved at udvide klagemulighederne og retten til gratis advokatbistand.

Inddragelse af familie og netværk

Ved at inddrage barnet og familien sikres et godt udgangspunkt for samarbejde mellem kommunen og barnets familie og netværk, så man bedre undgår, at barnet bliver midtpunkt i en konflikt mellem familien og myndighederne. Samtidig giver det mulighed for at trække på viden og ressourcer i familien og netværket.

For at sikre at denne inddragelse finder sted, lægges der med lovforslaget op til at indføre en ny bestemmelse om, at kommunen skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familien og netværket. Kommunen kan f.eks. benytte sig af familierådslagning eller netværksmøde. Der findes mange måder at arbejde med inddragelse på. Det afgørende er, at kommunen overvejer, hvordan familien og netværket kan inddrages systematisk i den enkelte sag.

3.4. Foranstaltninger

Udsatte børn og familier er forskellige, og de løsninger, der kan hjælpe dem, er også forskellige. Det er afgørende at tage udgangspunkt i det enkelte barn og vælge en løsning, der bedst muligt imødekommer netop dette barns behov. Grundlaget for dette er den grundige undersøgelse og handleplanen, der indeholder mål og delmål for indsatsen.